

Door de bril van Jorissen

Pit-Stop voor gasten met een 'Psy-achtergrond' Sociaal toegankelijk zorghotel

Als ik vóór het trapje bij de voordeur sta, loopt er net een gejaagde vrouw naar binnen. Dat ik ook door de tuin binnen kan, zegt ze tussen de bedrijven door. "Daar zijn de trapjes lager, ik haal wel wat sterke mannen." De trapjes aan de achterkant zijn juist ingewikkelder, maar vereende mankracht maakt dat ik in een mum van tijd in de langgerekte huiskamer van Pit-Stop sta. Fysiek gezien is Pit-Stop niet rolstoelvriendelijk, dat is me snel duidelijk. Maar dat euvel wordt gecompenseerd met sociale toegankelijkheid. Die kent Pit-Stop beslist.

De huiskamer is in tweeën gedeeld en doet, ondanks de geel geverfde muren, somber, vol en pensionachtig aan. Je waant je niet in een verwennende omgeving. In het achterste deel staat een grote tafel met stoelen en twee kleinere tafeltjes. Hier wordt ontbeten, geluncht en ook de warme avondmaaltijd wordt hier geserveerd. In het voorste deel staat een ruime bank, een televisie en, een beetje weggemoffeld in een hoekje, een computer.

Er heerst een familieachtige bedrijvigheid in het gebouw. In het eetgedeelte van de kamer lopen voornamelijk vrouwen af en aan richting kantoortje, richting keuken en richting koffiezetapparaat. Ik ontdek één mannelijke hotelgast, die af en toe de tuin ingaat om te roken. Boven is overigens wel een speciale rookkamer, die ik niet te zien krijg, want de wenteltrap richting bovenetages is ook met vereende menskracht nauwelijks te doen met een rolstoel. Een van de bedrijvige medewerkers, gastvrouw Henny, biedt me koffie aan en begint spontaan te vertellen over het reilen en zeilen van Pit-Stop. Er mag niet gerookt worden in de huiskamer, ook alcohol is verboden. Hotelgasten die 's avonds de stad ingaan om wat te drinken wordt, gelukkig, geen strobreed in de weg gelegd. De af- en aanlopende mensen blijken allemaal vrijwilligers te zijn, die in ploegen werken. De eerste begint om 8.00 uur en werkt tot 13.00 uur. Dan komt de middagploeg tot 18.00 uur. Om 23.00 uur komt een nachtmedewerker, een betaalde kracht, tevens teamcoördinator, die de nachtdienst draait.

Pit-Stop kent vrijwillige receptiemedewerkers, huishoudelijk medewerkers, gastvrouwen en heren, conciërges, koks en keukenassistenten. Bijna alle vrijwilligers hebben een 'psy-achtergrond', zoals Henny dat noemt. "De een heeft te maken met schizofrenie, een ander met een borderline stoornis en dan heb je natuurlijk ook altijd mensen die iets in de genen hebben." De 'Psy-factor' geeft de medewerkers van Pit-Stop een meerwaarde. "Wij kijken er niet van op als een gast raar doet. Wij zijn berekend op psychische problemen. Ik maak makkelijk contact met gasten, zie het meteen als iemand ergens mee zit of wil praten. Als een gast problemen heeft, overleggen we met elkaar hoe we die aan kunnen pakken en wie dat het beste kan doen. Ik heb zelf ook het een en ander meegemaakt", aldus Henny.

De koks, de meeste in opleiding, helpen ook mee met de boodschappen. Volgens een huishoudelijk medewerkster, die even uitblaast, zijn de warme maaltijden heel smakelijk. Vrijwillige medewerkers kunnen tegen betaling van een paar euro 's avonds warm eten. Hoe je erachter komt of iemand een psychiatrische achtergrond heeft, vraag ik Henny. "We hebben altijd een intakegesprek. Daarin vragen we naar medicijngebruik en zo. We willen wel geïnformeerd zijn, weten of iemand goed in z'n vel zit. We hebben ook contact met de begeleider of coach van gasten."

Daags na mijn bezoek spreek ik toevallig een hulpverlener van een Schiedamse instelling. Die is erg enthousiast over het hotel. "Er wordt veel gebruik gemaakt van Pit-Stop. Sommigen komen helemaal op adem als ze er een paar dagen geweest zijn. Onze cliënten voelen zich er veilig, ze zijn onder lotgenoten. Gasten hebben vaak een klein sociaal netwerk

en een klein budget. Pit-Stop is een prima initiatief. Je kunt naar het strand, naar de stad of - een groot verschil met een regulier hotel - gewoon de hele dag in de huiskamer blijven. Juist dat kan heel rustgevend voor onze cliënten zijn.”

Pit-stop

Pit-Stop is een tot hotel verbouwd oud herenhuis in het centrum van Haarlem. Speciaal voor mensen met een psychiatrische achtergrond, om het maar eens netjes te zeggen. In Pit-Stop kunnen maximaal twaalf gasten pitten, maar u kunt er ook alleen lunchen – wel graag van tevoren bellen – of koffie drinken. In de zomer worden er regelmatig activiteiten georganiseerd: een barbecue, modeshow of sportwedstrijden. Zorghotel Pit-Stop is in 2004 gestart als een cliëntgestuurd project van Roads, een stichting die mensen met psychosociale problemen begeleidt bij het vinden van een plaats in de samenleving. Mensen met een AWBZ-indicatie kunnen de logeerkosten uit een pgb betalen.

Prijzen p.p.:

Vergeleken met een regulier hotel zijn de prijzen van Pit-Stop laag.

Logies met ontbijt € 19,50,

halfpension € 24,50

en volpension € 27,50

Lunch € 4,

diner € 8.

Er is geen pinautomaat, dus graag met gepast geld betalen. Bij annulering wordt € 15,- per boeking in rekening gebracht

Contact

U vindt Zorghotel Pitstop aan Wilhelminastraat 42, 2011 VN Haarlem, telefoonnummer (023) 54 23 777.

Plussen en minnen

- +De sfeer is ongedwongen. Medewerkers komen je vriendelijk tegemoet. Als mens met psychische problemen voel je je welkom.
- + De prijs is erg gunstig. Zowel wat betreft de logies als het eten.
- + De ligging is gunstig. Je bent zó in de stad en zó aan het strand.
- De entree van het zorghotel oogt ronduit shabby: de vale, rode traploper is aan vervanging toe.
- Pit-Stop heeft geen website.
- Pit-Stop is niet rolstoeltoegankelijk.
- De huiskamer doet te veel denken aan die van een sociaal pension of instelling. Meer kleur en fleur (tafelkleedjes, kussens) en mooier licht in de huiskamer zouden bijdragen aan de uitstraling die je van een hotel verwacht.
- Er is geen leestafel, de inhoud van de boekenkast is zeer beperkt. Audioapparatuur plus een collectie cd's lijken me geen overbodige luxe voor gasten die hun dagen in het hotel doorbrengen.